

Резюме на проект по Фонд „Наука“ № 19041 – Конкурсна сесия 2019:

„Деснокамерна функция при пациенти със сърдечна недостатъчност“

Ръководител: Проф. д-р Йото Трифонов Йотов, дм

Сърдечната недостатъчност (СН) е един от водещите проблеми на съвременната кардиология, който се отличава с непрекъснато нарастваща честота в световен мащаб. Наред с известните до момента диагностични методи, в съвременната медицина непрекъснато се търсят иновативни подходи за ранното откриване и предотвратяване на проявите на СН. Целта на настоящото проучване включва изграждане на комплексни диагностично-терапевтични стратегии, благодарение на които се ограничават ненужните рехоспитализации и се оптимизира ефекта от приложеното лечение при пациенти с десностранна СН. Таргетната група пациенти включва 150 болни с диагноза СН, от които 100 с деснокамерна (ДК) дисфункция в резултат на левостранна СН, а останалите 50 са с левостранна (СН), без ДК дисфункция – контролна група. В продължение на 6 месеца пациентите ще бъдат проследявани амбулаторно в специализиран кабинет. За първи път в България ще се изследва серумното ниво на sCD146- биомаркер с доказана диагностична стойност за венозна конгестия в съчетание с NT-proBNP, който отразява тежестта на СН. В допълнение ще бъдат изследвани биохимични показатели, както и йонна концентрация в урината за оценка на диуретичната резистентност. Ще се оцени ДК функция при двете групи пациенти чрез приложение на съвременни ехокардиографски техники – деформационни показатели и 3D-ехокардиография. Функционалният капацитет на болните ще се оценява чрез 6 минутен тест с ходене (6 minutes walking test – 6MWT), а при невъзможност за изпълнение – чрез 4-метров тест с ходене. Качеството на живот и психоемоционалното състояние ще се оценят чрез – Въпросник за кардиомиопатии на Канзас сити (Kansas City Cardiomyopathy Questionnaire, KCCQ), 5 степенен Европейски въпросник за качество (European Quality – 5, EQ5), визуална аналогова скала (VAT), въпросник за здравето на пациента (Patient Health Questionnaire, PHQ9).

Очакваните резултати са подобряване на клиничното състояние и намаляване на конгестията при болните, оттам да се подобри качеството на живот, на функционалния капацитет и намаляване на рехоспитализациите по повод на СН. Така ще се намали тежестта на СН върху семействата на болните и върху обществото.